

og marginaliserede befolkningsgrupper har meget dårlige – for ikke at sige ingen – muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet på normale vilkår. De er henvist til aktiveringsprogrammer, hvor de kan være beskæftiget i en tidsafgrænset periode. Mange kommuner har oprettet virksomhedslignende aktivitetstilbud, f.eks. i form af genbrugscentre, naturpleje, cafeer, mindre værksteder eller gartnerier. Listen er ikke udtømmende. Fælles for disse aktiveringstilbud er, at de søger at drive aktivitetsstedet så tæt på almindelig virksomhedsdrift som muligt, det vil sige, at aktivitetsstedet fremstiller et produkt, som kan sælges og dermed har en nytteværdi i samfundet. En ikke

uvæsentlig del af de aktiverede i disse tilbud får oplevelsen af at være betydningsfulde gennem, at virksomheden er betydningsfuld, og de vil følgelig gerne ansættes varigt i virksomheden og ikke kun være der i aktiveringsperioden.

Yderligere begrænses denne form for virksomhed af regler om konkurrenceforvridende virksomhed, så disse virksomheder har ikke en reel mulighed for at tilrettelægge en egentlig produktion.

Regelsættet om beskyttede virksomheder bør udvides, så det ikke kun omfatter pensionister, men også virksomheder for udsatte og marginaliserede grupper.

Skriftlig fremsættelse

Villy Søvnald (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om frikommuneforsøg med etablering af boligtilbud og virksomheder for særligt udsatte befolkningsgrupper.

(Beslutningsforslag nr. B 28).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.